

ITA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

EDITION ET DIFFUSION EN BELGIQUE: COODIFF
561, CHAUSSEE DE NINOVE - 1080 BRUXELLES
TELEPHONE: (32-2) 523 22 26 et 522 98 12

Bültende yer alan yazılar
haberler İTA veya INFO-TÜRK
kaynak gösterilerek kullanılabilir

AYLIK BÜLTEN
Mârt 1977
Genel 16 - Türkçe 5
Sayısı: 10 FB
Yıllık Abone
Belçika 100 FB
Belçika dışı 200 FB

AVRUPA'DAKİ TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN SOSYAL GÜVENLİĞİ YENİ ANLAŞMALARLA AETİRİLMALİDİR

BRÜKSEL (İTA) - Türkiye'de artan nüfusu besleyecek yeni iş olanakları açmayan, üstelik dış ticaret açığı nedeniyle devleti iflasa sürükleyen egemen sınıflar iktidarı, yirmi yıldır tek çıkaryolu Türkiye'nin insanlarını "eti senin kemiği benim" dercesine Avrupa kapitalistlerine satmakta bulmuştur.

Ancak Avrupa'ya satılan Türkiyeli işçilerin sosyal güvenlik haklarının güvence altına alınması hiçbir zaman ciddi şekilde düşünülmemiştir. Münih'in sokaklarına, Viyana'nın lagımlarını temizlemekle, Belçika'luların artık inmeye yavaşladıkları kömür madenlerine tıpkı diri diri mezara girer gibi girmekle görevlendirilen Türkiyeli işçilerin sosyal güvenlikleri, bugüne değin âdet yerini bulsun diye imzalanmış ve daha çok kapitalist Avrupalıların çıkarlarını gözetten bir takım eski sosyal güvenlik anlaşmalarına bağlı kılınmıştır. Bu yüzdendir ki, yabancı işçi çalıştıran kapitalist Avrupa ülkelerinin hepsinde, İtalyanlar, Yunanlılar, Yugoslavlar, İspanyollar, Portekizliler yerli işçilerinkine eşit sosyal haklardan yararlanabilirken, Türkiye veya Fas pasaportu taşıyan işçiler tam anlamıyla esir pazarına çıkarılmış köle işlemi görmekte, güvenlikleri patronun veya Yabancılar Polisi'nin, kapitalist ekonominin konjonktürel dalgalanmalarına veya siyasal gelişmelere göre değişen tutumlarına bağlı bulunmaktadır. Sektörel bir krizde beline tekmeyle ilk yiyen Türkiyeli işçiler olduğu gibi, bu işçilerin haklarının savunmak için verilen mücadelede de bilinçli Türkiyeli işçiler ve aydınlar ırkçı bir tutum içindeki Yabancılar Polisi'nin keyfi tehdit ve şantajlarıyla karşılaşmaktadır.

Kapitalist Avrupa ülkelerinden Almanya ile sosyal güvenlik anlaşması imzalanalı 13, Hollanda, Belçika, Avusturya ile 11 yıl, İsviçre ile 8 yıl, Danimarka ile 7 yıl ve Fransa ile 5 yıl olmuştur. Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin henüz

./.

bugünkü bilinç ve mücadele düzeyinde olmadığı yıllarda imzalanan bu anlaşmaların artık günün koşullarına göre değiştirilmesi, yeni haklar ve güvenceler içerecek şekilde düzenlenmesi gerekmektedir.

Avrupa Sosyal Güvenlik Anlaşması esas alınmalıdır:

Bu konuda, en azından, Avrupa Konseyi'nin kabul ettiği ve 1 Mart'ta yürürlüğe giren "Avrupa Sosyal Güvenlik Anlaşması"nın esas alınması gerekmektedir. Avrupa ülkelerini "manevi yönden" bağlayıcı nitelikteki bu anlaşma, yabancı işçilere şu hakları tanımaktadır:

- Yabancı işçiler, çalıştıkları ülkede, o devletin yerli işçilere tanıdığı hastalık ve analık yardımı, maluliyet yardımı, yaşlılık yardımı, iş kazaları ve meslek hastalıkları yardımı, ölüm yardımı, işsizlik yardımı ve çocuk paraları yardımlarından eşit şekilde yararlanacaklardır.

- Emeklilik gibi hakların değerlendirilmesinde dikkate alınan geçmiş hizmetler, daha önce hangi ülkede çalışılmış olursa olsun, geçerli sayılacaktır.

- Yabancı işçilerin gerek bu anlaşma yürürlüğe girinceye kadar kazandıkları, gerekse anlaşmanın yürürlüğe girmesinden sonra kazanacakları haklar "müktesep hak" niteliğinde olacaktır.

Bu asgari koşulların ötesinde, Türkiyeli işçilere yeni sosyal güvenlik anlaşmalarıyla tanınması gereken asıl hak, Türkiye pasaportu taşıdıkları için bu işçilerin sınır giriş kapılarında "istenmeyen insan" ve hattâ "vahşi yaratık" işlemi görmelerinin engellenmesi, eğer Türkiye bir Avrupa ülkesi ise, bu ülkenin insanların çalışacak iş buldukları takdirde diledikleri ülkeye diledikleri gibi girebilmeleri, turist olarak Avrupa'ya gelen Türkiyelilerin, "muhtemel bir kaçak işçi" işlemine tabi tutularak gerisin geriye posta edilmesi uygulamasının kaldırılması, Türkiyeli işçilerin, ister sosyal-demokrat ister komünist olsun, kendi sınıf çıkarları doğrultusunda diledikleri gibi örgütlenebilmeleri ve inançlarının mücadelesini verebilmeleri, bundan dolayı ne buldukları Avrupa ülkesinde ne de anavatanları olan Türkiye'de herhangi bir baskıya uğramamaları da yeni ikili anlaşmalarla güvence altına alınmalıdır.

Bu, sadece Avrupa Sosyal Güvenlik Anlaşmasını değil, daha önce Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Beyannamesini, Avrupa İnsan Hakları Beyannamesi'ni ve nihayet Helsinki Anlaşmaları'nı imzalamış tüm Avrupa ülkelerinin, Türkiye de dahil, ortak yükünlülüğü ve sorumluluğudur.

Hele Türkiyeli 1 milyona yakın işçi söz konusu olduğunda, bu, doğrudan doğruya o insanlara sahip çıkmak, onların sosyal, ekonomik ve siyasal hak ve özgürlüklerini güvence altına almak ve savunmakla yükünlü Türkiye Cumhuriyeti hükümetlerinin sorumluluğudur.

(H-M-DG-21/3)

TÜRKİYELİ İŞÇİ ÇOCUKLARI "ALT-PROLETARYA" OLUŞTURUYOR

KÖLN (İTA) - Yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin baştan beri mevcut olan sosyal ve ekonomik sorunlarının yanısıra, son yıllarda "göçmen işçi çocukları" gittikçe vahinleşen bir sorun halini almaya başlamıştır.

Çalışma Bakanlığı'nın yaptığı son tesbitlere göre, yurt dışındaki Türkiyeli işçi çocuklarının sayısı toplam 300 bin'e ulaşmıştır. Her yıl yurt dışında 30 bin Türkiyeli çocuk doğduğu için bu sayı giderek artmaktadır. Yurt dışındaki işçi çocuklarından 160 bin'i daha şimdiden öğrenim çağına gelmişlerdir. Ancak okul ve öğretmen sayısının yeterli olmanası nedeniyle, yurt dışındaki Türkiyeli işçi çocuklarının yüzde 70'i okula gidenemektedir.

Öte yandan Almanya'da yayınlanan Die Welt Gazetesi'nin yaptığı bir incelemeye göre, Federal Almanya'da çalışan işçilerden yaklaşık olarak yüzde 46'sının eşi ve çocukları kendi ülkelerinde yaşamaktadır. Babaları başlarında bulunmadığı ve Türkiye'de de kendilerine sahip çıkacak yeterli sosyal kurumlar bulunmadığı için bir o kadar işçi çocuğu da kendi vatanlarında perişan olmakta ve doğru dürüst yetişme olanağından yoksun kalmaktadırlar. Bu durundaki çocukların sayısı 600 bin kadardır.

Yurt dışında doğup büyüyen veya küçük yaşta Avrupa'ya gelen Türkiye'li işçi çocuklarının ana sorunu, kendi ana dillerini doğru dürüst öğrenememeleri, kendi öz kültürlerinden yoksun kalmalarıdır. Öyle ki, bugün Avrupa'daki Türkiyeli ana babalar, kendi çocuklarıyla diyalog kuramamaktadırlar. Ancak bu çocukların büyük kısmı Avrupa'da da okula devam edemedikleri, edebilenler de çevredeki **insanlara** ve yabancı eğitime uyamadıkları için teerit olmakta, kısa zamanda ailelerinden kopuk, hiçbir eğitimin görememiş, meslek edinmemiş lumpen-proleterler haline dönüşmektedirler. Bu tip çocuklar ailelerinden kopartabildikleri üç beş kurus harçlıkla bütün günlerini oyun salonlarda, dansinglerde öldürmekte, bir takım zararlı iptilalara yakalanmakta giderek adi suçluluk alanına sürüklenmektedirler.

Federal Almanya Çalışma Bakanlığı Yabancı İşçiler Masası Şefi Dr. Wolfgang Bodenberger, bu genç nesil, kısa zamanda etkin insancıl çözümleri bulunmadığı takdirde, "yeni bir 'alt-proletarya' oluşturacaklardır," demektedir.

Türkiye hükümetleri, her alanda olduğu gibi, yurt dışındaki işçi çocuklarının eğitimi konusunda da bugüne kadar hiçbir etkin tedbir almamıştır. 300 bin işçi çocuğu için bugüne kadar Avrupa ülkelerine gönderilen profesyonel öğretmenlerin sayısı 350 kadardır. Bu öğretmenler de, gerçekten işçi çocuklarının eğitim ihtiyaçlarını karşılayacak kişiler arasından değil, onların sınıf bilinci kazanmasını önlemek ve işçiler arasında gerici propaganda yürütmek, hatta ajanlık etmek üzere gerici militanlar arasından seçilmektedir.

Almanya'da bazı eyaletlerin, işçi olarak gelmiş öğretmenler arasından seçip görevlendirdiği ilerici unsurların da çocuklara yararlı olmanası için, Türk konsoloslukları her türlü engellemeyi yapmaktadırlar.

Bu konudaki bir yan sorun da, Avrupa'ya çalışmak üzere gelen bekâr işçilerin durumudur. Genç işçiler, genellikle bir tatil zamanı Türkiye'ye gidislerinde gelişigüzel seçin yaparak evlenmekte ve bu durum çoğu kez aile hayatında olumsuzluklara sebep olmakta, doğan çocuklar da bundan etkilenmektedir.

Genç bekâr işçilerin bir kısmı da, buldukları ülkede yerli kadınlarla evlenmektedirler. 1968'den bu yana yurt dışındaki Türkiyeli işçilerden 5.335'i yerli kadınlarla evlenmişlerdir. Bu evlenmelerde ise, en büyük etken, özellikle kaçak işçi durumunda bulunanlar için, evlilik nedeniyle çalışma izni alabilmektir. Ancak bu evlenmeler de, gerek lisan, gerekse gelenek farklılıkları nedeniyle uyumsuzluklara ve dramatik olaylara sebep olmaktadır.

Avrupa'da **yetişmekte olan** ve Türkiye'de ana babalarının gözetininden yoksun kalan toplam 1 milyon işçi çocuğunun karanlık yarınından, yine bu işçileri esir pazarına sürer gibi Avrupa kapitalistlerine satan Türkiye hükümetleri sorunludur. Türkiye demokratik güçleri, bir milyona yakın işçi çocuğunun durumuyla somut olarak ilgilenmeli ve bu sorunun çözümünü yolunda tüm baskı olanaklarını sererber etmelidirler.

(DW-P-M-H-DG-18/3)

"AVRUPA İŞÇİLERİ, AVRUPA'DA BARİŞ İÇİN BİRLEŞİNİZ!"

BRÜKSEL (İTA) - Avrupa Güvenliği ve İşbirliği için Uluslararası Komite'nin Sosyal Komisyonu, bütün Avrupa'da, kapitalist ve sosyalist ülkeler de dahil olmak üzere, "Avrupa İşçileri, Avrupa'da Barış İçin Birleşiniz!" isimli bir broşür dağıtmaktadır.

Broşürü hazırlayan komünistlerden, sosyalistlerden ve hristiyanlardan kurulu çalışma grubu, aralarındaki görüş farkları ne olursa olsun, tüm işçileri şu anaçlar uğrunda ortak mücadeleye çağırmaktadırlar: "Silahsızlanmanın ve barışın sağlanması, savaş endüstrilerinin insanlığın yararına sivil anaçlar için kullanılacak endüstriler haline dönüştürülmesi."

Belçika'da 3.000 adet flamanca ve 4.000 adet fransızca olarak basılan 74 sayfalık broşür, aynı zamanda rusça, bulgarca, almanca, fince, italyanca basıldığı gibi, Fransa'da ayrıca fransızca ikinci baskısı yapılmaktadır. Broşürün ingilizce baskısı ise İngiltere'de yapılacaktır.

Broşürün fransızca ve flamanca Belçika'da FGTB Kamu Hizmetleri Sendikası, Memurlar, Teknisyönlere ve Hizmetliler Sendikası, Hristiyan İşçi Hareketi ve Belçika Barış Hareketi tarafından finanse edilmiştir. (DR-DG-26/1)

KİTLE HABERLEŞME ARAÇLARI VE EVRENSEL BARİŞ

PRAG (İTA) - Uluslararası Gazeteciler Örgütü Genel Başkanı Prof. Kaarle Nordenstreng, "Yirminci Yüzyıl ve Barış" Dergisi'nin Ocak 1977 sayısında yayınlanan "Kitle Haberleşme Araçları ve Evrensel Barış" başlıklı yazısında gazetecilerin barış konusundaki sorumluluğunu incelenekte ve bir kısım basın hâlâ soğuk savaş pozisyonlarından yayın yaptıklarına değinerek şöyle demektedir:

"Akıldan çıkarmamak gerekir ki, kamuoyu oluşturmada kitle haberleşme araçları hiçbir zaman kendi başına buyruk değildir. Kamuoyu, aynı zamanda, halkın kendi öz deneyinleriyle oluşur, basın ne verirse versin halk kendi yaşantıyla bu verilenleri değerlendirir, onaylar veya reddeder.

"Kitle haberleşme araçları, aynı zamanda, değişik çıkarları temsil eden birbirleriyle çatışma halindeki değişik sosyal gruplarla bağlantılıdır. Kitle haberleşme araçları, toplundan kopuk hareket eden gazeteciler ordusu değildir, bağımsız bir güç değildir; değişik sosyal sınıfların çıkarlarını dile getiren bir kurumdur.

"Ama yine de, kitle haberleşme araçları, kamuoyunun oluşmasından büyük ölçüde sorumludur. Bu sorumluluk, 1945 Kasım'ında kabul edilen UNESCO Bildirgesinde şöyle formüle edilmiştir: "savaşlar insanların kafasından doğduğuna göre, barışın savunulması da, insanların kafasında yaratılmalıdır."

"Genellikle 'bomba haber' peşinde koşan batı gazetecileri, okurlarına sundukları değerlendirmelerin objektif olup olmadığını pek umursamazlar. Fakat bir gazetecinin, eğer sorumluluk duygusu sahibiyse, savaş ve barış sorunlarının dile getirmekten kaçamayacağını kabullenen batılı araştırmacı ve gazetecilerin sayısı da giderek artmaktadır. Gazetecinin görevi, bir yerde bir bilimadaminin veya bir filozofunkine benzer: Bu, nesnel gerçeği bulmak ve dünyanın durumunu gerçekçi şekilde yansıtmak görevidir.

"Barış ve silahsızlanma, bu nesnel gerçeğin ve bu gerçekçi yansımanın can alıcı bir kesimidir. Ancak batı ülkelerindeki çağdaş haber vermede bunların can alıcı bir yer tutmaması, sadece gazeteciliğin geleneksel ideolojisini gözden geçirmenin değil, aynı zamanda gazetecilerin çalışma biçiminin de değiştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

"Geniş boyutlara ulaşan barış hareketi ve kitle haberleşme araçlarında çalışan gazetecilerin Uluslararası Gazeteciler Örgütü gibi demokratik kuruluşları bu açıdan çok şey yapabilirler. Bunun en somut göstergesi, 1976'da Helsinki'de basın temsilcilerinin yaptığı forumdur. Batının gerici çevreleri UNESCO'nun Bildirgesi'ne saldırıya hazırlanırken, çeşitli eğilimleri temsil eden gazetecilerin oluşturduğu bu forum şu açıklamayı yapmıştır: 'Sorumluluğunun bilincinde olan yüksek nitelikli gazetecilik, sadece olup bitenleri yansıtmakla yetinemez. Son çözümlemede, kendi ülkesindeki ve tüm dünyadaki durumların tümünü nesnel bir biçimde yansıtmakla yükümlüdür. Ancak busuretledir ki, kitle haberleşme araçları, silahlanma yarışını körükleyen cehaletle ve korkuyla bağ edebilir. Kitle haberleşme araçları, silahlanma yarışını durdurmak ve daha güvenli bir dünya kurmak için mücadelede önemli bir eğitici rol oynamak durumundadır.'" (TCAP-DG-18/3)

SOVYET GAZETECİLER BİRLİĞİ 4. KONGRESİ TOPLANDI

MOSKOVA (İTA) - SSCB Gazeteciler Birliği'nin 4. Kongresi 1 Mart'ta Kremlin'in Büyük Sarayı'nda toplanmıştır.

Birlik Yönetim Kurulu Başkanı Victor Afanassiev'in kongreye sunduğu rapora göre, SSCB'de halen 56 ayrı dilde 7.985 gazete yayınlanmaktadır. Bu gazetelerin günlük toplam tirajı 168 milyon olup aile başına 4 yayın düşmektedir. Öte yandan, 1965 yılında 100 aileye 24 televizyon alıcısı düşerken, bu miktar 1975'te 74'e yükselmiştir. SSCB'de konuşulan 68 dilde radyo yayını yapıldığı gibi 70 yabancı dilde de yayın yapılmaktadır.

Afanassiev, konuşmasında, "biz gazeteciler, barış için, uluslararası detantın genişletilmesinden ve derinleştirilmesinden daha önemli bir görev tanımıyoruz," demiş ve Sovyet Gazeteciler Birliği'nin bütün dünyada 84 gazeteci kuruluşu ile meslek ve dostluk ilişkisi içinde bulunduğunu açıklamıştır." (APN-DG-4/3)

LATİN AMERİKA İŞÇİ FEDERASYONU'NA DOGRU...

CARACAS (İTA) - Latin Amerika işçi hareketini Amerikan sarı sendikacılığının etkisinde kurtarmak üzere 1964 yılında Brezilya'da kurulmuş bulunan Latin Amerika İşçilerinin Birliği İçin Sürekli Kongre (CPUSTAL)'ı bir federasyon haline getirmek üzere çalışmalar yapılmaktadır.

Halen Latin Amerika ülkelerinde, biri Amerikan CIO-AFL Sendikası'na bağlı ORIT, diğeri de Dünya İş Konfederasyonu'na bağlı CLAT olmak üzere iki işçi federasyonu mevcuttur.

Venezüella İşçi Federasyonu (CTUV) Başkanı Cruz Villegas, Prensa Latina Haber Ajansı'na verdiği demeçte, CPUSTAL'ın bu yıl yapılacak Genel Konsey toplantısında yeni federasyonun kurulma kararının alınacağını, ayrıca bu yeni federasyonun Dünya Sendikalar Federasyonu'na katılacağını açıklamıştır. (PL-DG-8/3)

KOLOMBİYA'DA KOMÜNİST PARTİSİ İLE ULUSAL HALK İTTİFAKI'NIN ORTAK PROGRAMI

BOGOTA (İTA) - Kolombiya solunu geniş bir cephe halinde birleştirme çalışmalarında esas olmak üzere Komünist Partisi ile Ulusal Halk İttifakı (ANAPO) ortak bir program hazırlamaktadırlar.

Daha önce bu yöndeki girişimler ANAPO'nun eski lideri Rojas'ın sağ partilerle ittifak araması nedeniyle gerçekleşmemişti. Ancak Aralık ayında yapılan kongrede yönetime geçen Jaramillo Giraldo-Julio Cesar Pernia ekibi, Komünist Partisi'nin ittifak yolundaki önerisini kabul etmişlerdir. Komünist Partisi'ne verilen cevapta ANAPO liderleri, "tahakküm ve bağımlılık sistemine karşı bir almasığın, ancak Komünist Partisi'nin aktif olarak yer alacağı bir halk birliği hareketiyle yaratılacağını" belirtmiştir. ANAPO'nun yeni yönetimi, ayrıca Küba'nın Latin Amerika'nın anti-emperyalist mücadelesindeki belirleyici rolünü vurgulamakta, 1978 genel seçimlerinde de tek bir muhalefet adayı gösterilmesini önermektedir. Öneri, Komünist Partisi'nin organı Voz Proletaria tarafından olumlu karşılanmıştır. (PL-DG-11/3)

VENEZÜELLA MİR LİDERİ, KÜBA'NIN ENTERNASYONALİST TUTUMUNU ÖVÜYOR

HAVANA (İTA) - Küba'ya çağrılı olarak bir ziyarette bulunan Venezüella Sol Devrimci Hareket (MİR) Lideri Ivo Moleiro, Küba halkının devrimin başlangıcındaki heyecanına bugün de aynen yaşamakta olmasını ve bunu Angola ve diğer yerlerdeki enternasyonalist dayanışmasıyla pekiştirmesini övmüştür.

Küba Komünist Partisi'nin konuğu olan Moleiro, Küba'ya bu ikinci ziyaretinde de, Che Guevara'nın ve devrim için can veren diğer savagıların ruhunun diğer Küba devrimcilerinde yaganakta olduğunu takdirle belirtmiş, daha sonra Venezüella'da MİR'in geçirdiği deneyimlerin özeleştirel çözümlemesini şöyle yapmıştır:

"MİR, silahlı mücadeleyi yanlış bir siyasal kavram üzerine yürüttüğü sıralarda zor bir aşamadan geçmiştir. Fokoculuktan esinlenerek, işçi sınıfıyla bağ kuracak yerde sadece propagandacı bir mekanizmciliği benimsedik. Bu bizi yenilgiye götürdü. 1970'den günümüze değin çeşitli tartışmalardan ve arınmalardan geçerek nihayet saflarına işçi sınıfından katılmalarla genişleten bir parti haline döndük. Sendikalarla, köylülerle bağ kurulduktan ve öğrenci hareketinde mücadele artırıldıktan sonra MİR durumunu düzeltmiştir. Bugün demir-çelik işçileri arasında önemli bir güç haline gelmiş, petrol sektöründe ve başka sektörlerde sendika seçimlerinde başarılar kaydetmiştir."

MİR lideri, uluslararası planda da gericilerin uydurması olarak nitelendiği iki emperyalizm görüşünü reddederek, "eğer Venezüella'da bir devrimci atılım varsa, bunun yolu, hiç tartışmasız Sovyetler Birliği ile dayanışmadan geçer," demiştir.

Halen Venezüella Millet Meclisi'nde MİR'in milletvekili olan Genel Sekreter Moleiro'ya, bu ziyaretinde MİR'in liderlerinden Hector Perez Marciano ile Lino Martinez eşlik etmekteydiler. (PL-DG-18/3)

İRAN'LA DAYANIŞMA KOMİTESİ KURULDU

BRÜKSEL (İTA) - İran'daki insalık dışı zulüm ve baskıların son haddine varması üzerine Belçika'da demokratik kuruluşların ve şahsiyetlerin iştirakiyle bir "İran'la Dayanışma Komitesi" kurulmuştur.

Komite adına yayınlanan ilk enformasyon bülteninde, İranlı Demokratik Gençlik ve Öğrenci Örgütü (ODYSI) Belçika Kesimi'nin bir çağrısı yer almaktadır. 10 Mart 1976 tarihli çağrıda, 24 Şubat günü ilk defa aralarında biri kadın olmak üzere 9 ilerinin kursuna dizildiği belirtildikten sonra, İran'daki baskıların giderek sistematik bir şekilde arttığı hatırlatılmakta, İran zindanlarında yatan siyasi tutukluların sayısının 40 bin ile 100 bin arasında tahmin edildiği bildirilerek şu çağrı yapılmaktadır:

"- Tüm siyasi tutukluların serbest bırakılması,

"- Siyasi tutuklulara uygulanan işkencelerin durdurulması,

"- İnsan hakları anlaşmalarına saygı gösterilmesi için,

"Hangi eğilimden veya dinden olurlarsa olsunlar, barış ve özgürlükten yana tüm Belçikalıların ve tüm ilerici kuruluşların, İran Hükümeti'ne karşı çıkış yapmağa çağırıyoruz."

(BICSI-DG-14/3)

ARAB ÜLKELERİ KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ KONFERANSI BİLDİRGESİ

PRAG (İTA) - Arab Ülkeleri Komünist ve İşçi Partileri'nin Aralık 1976 ortalarında yaptıkları Konferansın Bildirgesi, Komünist ve İşçi Partileri Enformasyon Bülteni'nin Ocak 1977 sayısında açıklanmıştır.

Ürdün Komünist Partisi, Tunus Komünist Partisi, Cezayir Öncü Sosyalist Partisi, Sudan Komünist Partisi, Suriye Komünist Partisi, Trak Komünist Partisi, Lübnan Komünist Partisi ve Fas İlerleme ve Sosyalizm Partisi'nin katıldıkları konferansın Bildirgesi'nde şöyle denilmektedir:

"Konferans, Arab ülkelerinin hepsinin milli demokratik devrimin başarılması sorunu ile karşı karşıya bulunduğunu altını çizerek belirtir. Bugün Arab ulusal kurtuluş hareketinin baş düşmanı emperyalizm ve onun siyonizm ve arab gericiliği gibi işbirlikçileridir. Arab ülkelerinin çoğunda topyekun siyasi ve ekonomik bağımsızlığın kazanılması için mücadele, ana sorun olarak durmaktadır. Diğerlerinde ise milli demokratik devrimin görevleri, sosyalist kalkınma yoluna geçmek için gerekli koşulları yaratmak uğrunda, kapitalist kalkınma sürecine karşı mücadele ile bir bütün oluşturmaktadır."

(IB-DG-17/3)

SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE GÜNDE 4 MİLYON NÜSHA KİTAP ÇIKIYOR

MOSKOVA (İTA) - Son yapılan resmi açıklamaya göre, halen Sovyetler Birliği'nde günde ortalama 4 milyon nüsha kitap çıkmaktadır. Sovyet Devleti'nin kuruluşundan bu yana 60 yıl içinde yayınlanan kitap sayısı ise toplam 43 milyar nüshayı bulmuştur. Bu kitaplardan yüzde 88'i piyasaya çıkartılmış ve satılmış, yüzde 12'si ise kütüphanelerde okumaya sunulmuştur. Sovyetler Birliği'nde toplam 360 bin kütüphane mevcut olup ortalama okuyucu sayısı 180 milyon'dur.

Sadece 1971-1975 yılları arasında edebi eser ve çocuk kitabı olarak 38.111 çeşit ayrı kitap yayınlanmıştır ki, bunların toplam tirajı 3 milyar'ı bulmaktadır.

SSCB'de en çok okunan yazarlar, Dostoyevski, Tolstoy, Çekov, Puşkin gibi klasiklerle Gorki, Mayakovski, Solohov, Aleksey Tolstoy, Simonov gibi Sovyet dönemi yazarlarıdır.

UNESCO istatistiklerine göre, çeviri yayınlar konusunda da SSCB, dünyada ilk sırayı tutmaktadır. Sadece 1976 yılında yabancı yazarların 1.500 adet eseri **Sovyet** dillerine çevrilerek toplam 60 milyon nüsha basılmıştır. Çevirilerin 300'ü Amerikan, 150'si Fransız yazarlarına aittir.

41 dilde toplam 25 milyon baskıyla Victor Hugo'nun eserleri başta gelmekte, 24 milyon'la Honore de Balzac, 15 milyon ile Guy de Maupassant onu izlemek-

tedir. Molière, Rolland, Proust, George Sand, Merimee, Nathalie Sarraute, Simone de Beauvoir, Herve Bazin, Henri Troyat, Françoise Sagan da Sovyet dillerine çevrilen tanınmış yazarlar arasındadır.

Bu çevirilerin her biri SSCB'de 100 bin ilâ 150 bin arasında basılmaktadır. (Sovyet dillerine çevrilen Türk yazarları için bak: İTA Bülteni - G.2-T.1-Kasım 1976 - s.5) (APN-İC-DG-8/3)

YAYINLANAN YENİ KİTAPLAR

- Valter Roman, Yirminci Yüzyıl: Büyük Devrimler Yüzyılı, Bükreş, Editura Academiei R.S.R., 1976, 539 s. (romence)
- Otman, Plum, Prudlo, Auslander+Deutsche in Betrieb und Gesellschaft (Sanayide ve Toplumda Yabancılar ve Almanlar), Frankfurt/M, Nachrichten-Verlagsgesellschaft, 1976, 289 s.
- Alexandro Cabral, Jose Marti e a revolucao cubana, (Jose Marti ve Küba Devrimi), Lisbon, Editorial "Avante", 1976, 185 s.
- Jan Kovanda, Latinska Amerika - kontinent v pohybu (Latin Amerika: İlerle bir kıta), Prag, Svoboda, 1976, 440 s.
- Die Arbeiterklasse der sozialistischen Gemeinschaft in den siebziger Jahren (Yetmişlerde Sosyalist Toplulukta İşçi Sınıfı), Berlin, Dietz Verlag, 1976, 163 s.
- L'imperialisme français aujourd'hui (Günümüzde Fransız Emperyalizmi), Paris, Editions Sociales, 1976.
- Sovyetler Birliği ve Birleşmiş Milletler, 1966-1970, Moskova, Nauka Yayınevi, 1975, 536 s.
- V.I.Zuyev, Dünya Sosyalist Sistemi: Birliğin Ekonomik ve Siyasal Yanları. Metodolojik Sorunlar, Moskova, Mezhdunarodniye Otnosheniya Yayınları, 1975, 302 s.
- E.M.Çekarin, Gelişmiş Sosyalizm Koşullarında Sovyet Siyasal Sistemi, Moskova, Mysl Yayınevi, 1975, 351 s.
- Belgelerle ve Materyallerle Bağlantısızlık Hareketi, Nauka Yayını, 1975, 263 s.
- Y.A.Borko, Batı Avrupa: Kapitalist Dütünleşmenin Sosyal Sonuçları, Moskova, Nauka Yayınları, 1975, 302 s.
- A.E.Yefremov, Avrupa Güvenliği ve NATO'nun Krizi, "Sindirme" Politikasının İflası, Moskova, Politizdat Yayınları, 1975, 271 s.
- Yetmişlerde Yeni Sömürgecilik ve Afrika. Anti-emperyalist mücadelenin Yöntemleri ve Özellikleri, Moskova, Mysl Yayınları, Sofya, Dalgır Bilimler Akademisi Yayınları, 1975, 436 s.
- G.V.Pokeyev, Çağdaş Afrika'nın Dış Politika Sorunları, Moskova, Mezhdunarodniye Otnosheniya Yayınları, 1975, 263 s.
- B.M.Merin, Latin Amerika: Öğrenciler ve Devrimci Süreç, Moskova, Nauka Yayınları, 1975, 320 s.
- E.A.Ivanyan, Beyaz Saray: Başkanlar ve Politika, Moskova, Politizdat Yayınları, 1975, 432 s.
- Sosyalist Yaşam Biçimi, Moskova, Politizdat Yayınları, 1976, 160 s.
- SSCB'de Gelişmiş Sosyalizm Tarihinin Sosyo-Ekonomik Sorunları, Moskova, Nauka Yayınları, 1976, 487 s.
- Lapin, Korzheva, Naumova, Sosyal Planlamanın Teori ve Pratiği, Moskova, Politizdat Yayınları, 1975, 197 s.
- Y.P. Ozhegov, Sosyal Prognastikasyon ve İdeolojik Mücadele, Moskova, Politizdat Yayını, 1975, 192 s.
- Karşılıklı Ekonomik Yardımlaşma Konseyi 5Başlıca Yasal Sorunlar, Moskova, Nauka Yayınları, 1975, 408 s.
- G.V.Atamañuk, Devlet Yönetimi: Yasal İncelemelerde Metodoloji Sorunları, Moskova, Yuridicheskaya Literatura Yayınları, 1975, 239 s.
- A.I. Polotrak ve L.I.Savinski, Silahlı Çatışmalar ve Devletler Hukuku (Ana Sorunlar), Moskova, Nauka Yayınları, 1976, 416 s.
- Lenin ve Kültür. Kronik. Ekim-öncesi Dönemi, Moskova, Mysl Yayını, 1976